

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Amoris inhonesti finis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

rum fulgore, five ingenij felicitate, quibus omnibus occinas, quod Narcisso Ovidius:

Tua te fallit imago. Et illud: Te perdis, dum te queris.

Huc facit, quod narcissus sit flos Dijs inferis sacer, ut qui floreat tantum, & transeat, neque ullum ex se fructum edat: ita & ingenia præcocia (Narcissos puta comptulos & gratiosulos) haud facile perveniunt ad frugem. *Farnabius.*

IV. Ad Narcissum adjungendus videtur alter adolescens, *Hyacinthus* nomine, de quo Ovid. lib. 10. *Metam.* Natus is erat *Amyclis*, urbe *Laconiæ*, *Apollini* comprimis charus. Qui dum cum adolescentemte exercet se lusu disci, fortè orbis lusorius per inane giratus, in humum solidiorem incidit, indèque subsiliens, magna vi illisus est in frontem *Hyacinthi*, discum tollere properantis. Accepto vulnere puer collapsus, extinguitur. Cruor in florem cognominem, seu lilium purpureum vertitur. In folijs hujus floris ita discurrere venæ, Græcarum ut litterarum figura *ai ai* legatur inscripta; quæ sunt voculae lamentantium, nam *Phæbus* doloris sui argumentum perpetuum in *hyacintho* flosculo extare voluit. Eadem syllabæ initium sunt nominis *Aiacis*, qui Græcè *aias*, de quo inferius symb. 74. Is præ indignatione, ob prælatum sibi in judicio *Vlysem*, in suummet gladium incubuit.

----- rubefactaque sanguine tellus

Purpureum viridi genuit de cespite florem,

Qui prius *Oebalio* fuerat de vulnere natus.

Scilicet de *Hyacinthi* sanguine; cujus nomen, quemadmodum *Narcissi*, pro venusto puero usurpatur. Diximus, quàm labile sit bonum *Forma*, quàm citò decidat, instar floris evanescat; *Plinio* teste, quæ spectatissimè florent, celerrimè marcescunt. Et aptè *Veri* respondet juvenus; ipsa enim est quasi ver ætatum, sed breve & evanidum.

(d) Nec forma tantum, sed voluptas etiam, quid aliud est, quàm flos temporis? dum ludimus, dum lascivimus cum *Hyacintho*, repente nos destituit, & in terra deponit.

Est & hoc in *Hyacintho* observandum, quòd non minùs *Zephyrus*, quàm *Apollo*, ejus amore captus sit, & alter alteri delictum suum præripere studuerit. *Zephyrus* æmulatione concitatus, flatu suo discum à *Phæbo* emissum, in *Hyacinthi* caput impulit. Ita fieri solet minùs castè vel amantibus, vel amatis; Amor ipse carnifex est, si non corporis, certè animæ. Viveres, *Hyacinthe*, si minùs & tu placuisses rivalibus;

(d) *Anoris inhoneſti fuit.*

ibus; & tibi minùs placuissent Apollinis citharæ, sagittæ, lusus: Zephyrique blandi susurri. Te corculum suum appellabant, ut tibi vitam eriperent, alter jactu, alter flatu: à lætis principijs, quàm tristis exitus! Quàm multi generis hujus flosculi in stygio torrenturclibano, quorum perpetuum *ai ai*, seu *væ, væ!* inter infelices umbras, & umbrarum pœnas resonat.

V. (e) Et quia *Narcissus* & *Hyacinthus* sunt amabilia puerorum, ut diximus, nomina, locus hic monet, ut de pueritiæ ornamentis aliquid meminerimus. Inter ea, laus est præcipua modestiæ, verecundiæ, innocentia. Sicut ex aquis resplendet vultus, ita ex vultu animus. Index horologii loquitur, quales rotularum intus sint conversiones & revolutiones. Siracides ait cap. 8. *Sapientia* (id est probitas & innocentia) *lucet in vultu ejus*. Verecundia in moribus est tanquam gemma rutilans, pudicitia comites, naturæ commendatio, famæ custos, virtutis decus, honestatis nota, innocentia testis, ornamentum vitæ, rerum decentium honestarumque procreatrix & alumna, omnis turpitudinis inimica. Hujus color est pulcherrimus, ut accepimus interrogatam respondisse filiam Aristotelis Pythiadem. Est quippe virtutis color, uti confirmabat Diogenes, cum verecundo rubore perfusum adolescentem intueretur. Et profectò nihil fieri potest pudibundo adolescente amabilius. In quo quidem ætatis gradu, magis se prodit hic affectus: propterea quòd & tenera frons est juvenum, pudoris sedes; & calor aliquantò major, qui sese cum sanguine in faciem spargit, quoties erubescunt. Præterea in corporibus naturaliter venustis ac decoris, nescio quomodo magis decora, magisque pulchra est verecundia, & veluti ars probati artificis in materia commodiore ac meliore perfectius eminet, atque elucet; non secus, atque ebur inclusum auro, aurum gemmis, duplici splendore clariùs enitescit. Accedit formæ & verecundiæ tertium decus, mundities cordis. Præclare S. Bern. tract. de ordine vitæ, sive de doctrina pueorum: Pueri, inquit, à puritate dicti sunt, & decet, ut regnet in eis simplicitas, & innocentia, & puritas, hoc est, virginitas; cum his crescant, & in his perseverent, ut mereantur sequi *Agnum*, quocunque jert.

(e) Ornamenta pueritiæ.

SYM.